

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Május' 31 -dik napján, 1816 -dik esztendőben.

Afrikai Tolvaj Státusok.

A' Tunisi Fejedelemmel Mahmud Baschával ilyen Kötésre lépett a' múlt Aprilis' 26 -dikán a' *Toskánai Nagy Hertzeg Ferdinandus* ő *Austriai Cs. Fő Hertzegsége*: — “

„A' Mindenható Istennek nevében!

Annak buzgó ohajtása által lelkesítettvén, hogy a' *Toskánai Nagy Hertzegség*' s a' *Tunisi Országlószék* között való hadakozásnak véget lehessen vetni, 's az ezen célra tétetett barátságos tanátskozások után, *Mahemed Coggia* a' *Tunisi tengeri dolgokra ügyelő Minister* és fő vezér az itt következő tikkelyekben egygyezett meg a' *Mahmud Bascha Fejedelem*' részéről és nevében, az *Austriai Császári* és *Toskánai Nagy Hertzegi Fő Konzúllal Nyssel Antallal*:

1). A' mái naptól, úgymint az 1816 -dik esztendő' Aprilisének 26 -dikától fogva, minden ellenségeskedések tengeren vízen megszűnnek a' két Hatalmasságok, az ő alattvalóik, és tartományaik között, 's három hónapokig tartó fegyvernyugvás lesz köztök, a' végre, hogy ezen idő alatt egy örökké tartó 's mind két részre nézve hasznos békesség köthethessék közöttök.

2). Ha ezen fegyvernyúgvásnak ideje alatt valamely akár mitsoda némű *Tunisi*

hajó, kénytelenségből, ellenkező szelek vagy akár mi egyéb történet miatt, a' *Toskánai Nagy Hertzegnek* valamely kikötőhelyébe vagy valamely partja mellé kikötne, vagy ott magának menedék helyet keresne, ott, mint más barátságos Hatalmasságnak hajója úgy tartassék, fogadtassék, és segittessék. Hasonlóképpen kell a' *Toskánai Nagy Hertzegség*'beli hajóknak fogadtatni a' *Tunisi* kikötőhelyekben és partoknál.

3). A' *Tunisi* és *Toskánai* alattvalók, a' kik mostan ezen két Státusok közzül egyiknél vagy másiknál rabságban vagynak, ettől a' szempillantattól fogva szabadoknak lenni tartatnak és hirdettetnek, 's azt a' terhet, mellyet ezeknek házájokba való szállittatása 's élélme okozni fog, mint ez mindenkor történt, most is a' *Toskánai Országlószék* hordozza. Legelőbb a' *Livornóban* fogságban lévő *Tunisi* alattvalóknak kell *Tunisba* megérkezni, 's mihelyest ezek a' *Tunisi* kikötőhelybe megérkeztek, a' *Toskánai* alattvalók, legkissebb rabszolgai adófizetés (váltság) nélkül, azonnal hajóra szállittatnak 's házájokba vissza küldtetnek.

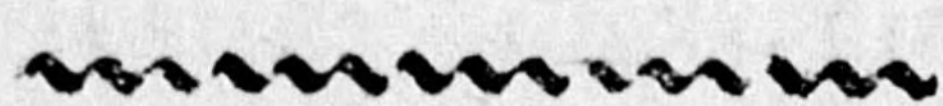
4). Arra az esetre nézve, ha a' *Tunisi Országlószéknek* valamely prédáló hajója, a' melly most a' tengeren van, ezen időközben valami elfogott *Toskánai* alattvalókkal találna a' *Tunisi* kikötőhelybe vissza-

érkezni, meghatároztatik, hogy, ha ezen Toskánai alattvalók a folyó Aprilisnek 17-dike, tudni illik azon napelőtt estek a Tunisi prédáló 's rabló hajónak fogságába, a melly napon a Tunisi Országlószék és a Középtengeren lévő Nagy Britanniai hadi hajós seregnak vezére Admirális Lord Exmouth ő Excellentiája között a Kötés megkészült, tehát, mint rabszolgák úgy tartassanak, 's fejenként mindenikért 300 Piasterek fiztessenek. Ha pedig a mondott nap után estek fogságra, tehát ezen esetben úgy kell tartani őket 's úgy kell bánni velük, mint Európában a hadifoglyokkal szoktak bánni, 's a békességnek helyreállása után minden váltságfizetés nélkül ki kell tserélni vagy el kell bocsátani őket. —

Készült Tunisban, Gemel Anell havának 28-dik napján, a Hegira' 1231-dik esztendejében, 's a Keresztények' számolása szerint Aprilis' 26-dikán 1816-ban. — “

„Nussel Antal Austriai Császári 's Toskánai Nagy Hertzegi Fő Konzúl.

„Mehemed Coggia. (Ez Arabs nyelven írta-fel a nevit.)

Átaljában vévén ez a Tunisi Fejedelelem a más két Tolvaj Fejedelmeknél sokkal nemesebb módon kezdi magát viselni az Európai Státusok eránt. A Tunisból Aprilis' 30-dikán indúlt tudósítások szerint, már akkor minden Olasz rabszolgákat szabadon bocsátatott volt a Lord Exmouthal kötött alkuval megegyezőleg.

A Walesi Királyi Hertzegasszony az Angliai Régens Hertzeg' felesége, a Lord Exmouth hajós seregének Tunisi mellett való megjelenése előtt már tiz napokkal megérkezett volt Tunisba, 's nagy tisztelettel fogadtatott az odavaló Országlószék által. Aprilis' 21-dik napján nagy vendégséget adott Lord Exmouth a maga Admirális hajóján, mellyet ő Királyi Hertzegasszonysága is megtisztelt, a Tunisi Fejedelem' társasá-

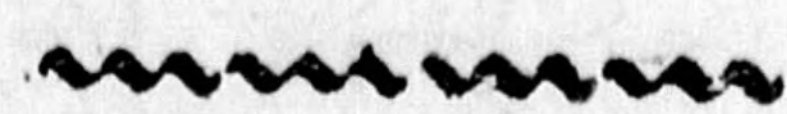
gában, a maga jelenlétével. Tunisból Egyiptomba Alexandriába vette útját ő Királyi Hertzegasszonysága, 's mikor ide útnak indúlt ekkor is egész a hajóig kikísérte a Fejedelem.

A Tripolisi Fejedelem nem akar békességre lépni, melyre nézve ez ellen keményebb eszközökkel akar élni Lord Exmouth. Ágyus tsajkákért küldött a Máltai kikötőhelybe.

Nagy Britannia.

Minekutánna a Londoni Kurir, maga ez a Ministerek' újsága, arról a kötésről emlékezett volna, a melyre Lord Exmouth az Afrikai Tolvaj Fejedelmeket az által réá vette, hogy kikötőhelyeik előtt néhány hadi hajókkal megjelent, így szoll mind ezekről: —

„Hiszem meglehet, hogy mind ezek elég szép dolgok: de nem elégségesek. Ők azon kötések, mellyeket a Középtengeri Hatalmasságokkal most a mi Országlószékünk közbenjárása alatt tesznek, tsak mint fegyvernyúgvásokat úgy fogják tartani, mellyeket akkor szakaszhatnak félbe, mikor tettzeni fog. Annak, hogy ezen vad emberek' ragadozásának véget lehessen vetni, nintsen egyéb módja, hanem hogy minden hajóik össze rontatassanak, 's meg ne engedjék, hogy zászlóikat a tengeren megmútatni mérészeljék. Mellyik nemzetre lehet ezt a munkát inkább bízni, mint arra a népre, 's melyik hajthatja ezt jobban végre, mint az a nagy nép, melly a maga nagysága 's ditsősége' pályafutását az emberiség' 's igasság' pályafutásává tette, 's a melly azt az undok embervásárt, melyben az élő emberek' szive és vére font számra adattatott-el, éppen mintha tsak annyi betse volna, mint a bolt állatok' tsontjainak, legelőször eltörölte. “

Londonba Május' 12-dikén érkezett meg a Grenoblei történeteknek híre. Ezek-

re nézve így fejezte ki magát a' feljebbnevezett Londoni Ministeri újság: —“

„De hát mit akarnak ezek az özszeesküdtek? Hogy *Bonaparte* még él testiképpen, az igaz: de politikai értelemben meghalt. A' vérnek és felelemnek országát a' Respublikát akarják-e ismét feleleveníteni? De, hát nem látják, hogy ez lehetetlen? Magok ezen özszeseküdtek ugyan, meglehet, hogy még most is azok, a' mik régen voltak; meglehet, hogy ők még most is azok a' rút és vérszomjúzó Jakobinusok, a' milyenek az 1793-dik esztendőben voltak. De, hát nem veszik észekbe, hogy körültek mindenek más állapotban vannak? hogy ők, a' helyett, hogy a' népet engedetlenségre 's felzendülésre indíthatnák, inkább megvettetést és irtózást gerjesztenek fel benne magok eránt? és végezetre, hogy a' helyett, hogy a' jelen való országlást felfordíthatnák, inkább a' magok fejeiknek okoznak halált és veszedelmet? A' Frantzia népnek véghetetlenül nagyobb része, most csak a' tsendességet 's bátorságot ohajtja, 's tudja azt, hogy ezeket a' betses jókat csak a' maga igazi jussal bíró Királyának országlása alatt találhatja meg. A' Frantziák a' lefolyt husz esztendők alatt az Országlásnak minden nemeit megpróbálták, 's mind ezek a' tapasztalások meggyőzték őket affelől, hogy az igaz jussal bíró (*legitimus*) Országló lineán, 's annak a' régi uralkodó töröknek oltalmán kívül, a' melly Frantzia országnak dicsőségét 's boldogságát oly sokáig fenntartotta, az állandóságot egyébben semmi ben feltalálni nem fogják. —

„Úgy látszik, hogy ezek az özszeesküdtek elfelejtkeztek arról, hogy a' *Legitimusságot* (a' Bourbonoknak igaz jussal való országlását) egész Európa a' maga kezessége alá vette. Igaz ugyan az, hogy az ellenkező résznek (az úgy nevezett *Oppozitzió*nak) tagjai, ezt a' kezeskedést, a' Fr. ország' dolgaiba való igasságtalan beléleegyedesnek nevezik. Egy átaljában van is

itt helye a' beléleegyedésnek; de ki tette ezt szükségessé? éppen magok azok az emberek, a' kik ma ily nagyon lármáznak elene; éppen azok az emberek, a' kik minden más országoknak országlásabéli dolgáiba avatkozni, a' revolúzió alatt, megszünés nélkül iparkodtak. Igaz, hogy ezt az iparkodást akkor, buzgóságnak, liberalitásnak, 's az előítéleteken fundálódó minden hibás vélekedésekből való kivetkezésnek nevezték az *Ellenkezők!* Ezeknek szemeikben akkor minden Európai egyéb Országlások *Despotaságok*, 's magok az Európai Monarkhák *elerötelenedett Despoták* valának. Ki az, a' ki ekkor csak egy szótskát is hallott, az ellen, hogy a' *Bitangoló, Austriát, Pruszsiát, Spanyol országot*, és az *Orosz birodalmat* megtámadta, tétettetni? De most ám, minekutánna a' megbántatott nemzetek *Bonaparte* ellen egy szívvel lélekkel felállottak; 's minekutánna az úgy nevezetett elgyengült Despoták, magokat oly erőben, oly egygyességben lenni, 's oly álhatatossággal birni megbizonyították, melly által őket megbuktatták, most ám, ha ezeknek az uraknak beszédjeiket halljuk, úgy látjuk, hogy a' Frantzia ország' dolgaiba való avatkozás, az igasságtalanságnak és tyrannusságnak legmagasabb gráditsára lépett. “

Az Angliai Régens Princz' nevében, mint katonaparantsolat, ilyen nyilatkozatás intéztetett Május' 10-dik napján az Anglus seregekhez: —“

„Addig, míg a' Generál' Májor *Sir Wilson Robert*, 's a' Királyi testörző sereg' első számú gyalog Regimentjénél volt Kapitány *Hutchinson*' processusok el nem végződött, semmi megjegyzéseket közönségesse nem tett az Anglus fegyveres seregek' fő vezére ezen tárgyra nézve. Már most, minekutánna véghez ment ez a' processus, parantsolatot kapott a' Régens Princztől az alább nevezett fő vezér, hogy az ő Királyi Hertzegsége' gondolkodását azon történetekre nézve, mellyek a' nevezett tiszteknek

processusát 's megítéltetését okozták, közönségesen hirdettesse - ki. —

„A' mi General-Major *Sir Wilson Robert* illeti, szükségesnek tartja a' Régens Princz kifejezni, hogy neki nagykedvetlenségére van az, hogy az ő Britanniai Felsője' szolgálatjában egy ilyen nagy rangú tiszt, úgy mint a' ki az armádánál General-Májori hivatalban volt, 's General-Májori fizetést vett, annyira elfelejtkezett arról, hogy rangjának és azon Országlószéknek, a' melly alatt volt akkor mikor ezek a' dolgok történtek, mivel tartozék, hogy olyan próbatételbe botsátkozhatott, melynek a' volt' nyilvánosság célzása, hogy azon ország' törvényeinek ellentálljon, 's a' közönséges büntető igazság' hatalmát bennávé tegye. Ő Királyi Hertzegsége éppen oly gyalázásraméltóknak lenni találja azon eszközöket is, mellyek által ez a' próbatétel végrehajtatott, mint a' dolgot magát, mint-hogy lehetetlen hogy úgy ne gondolkozzék ő Királyi Hertzegsége, hogy egy Ánglus tisztnek valamely környűállás mentiségére szolgálhasson abban: hogy hamis fogások és hamis név alatt a' maga Fejedelmének Képviselőjétől (*Wilson* a' Párisi Ánglus követől *Stuart*ól kapta volt azt a' hamis passust, melly által Lavalettét elszöktette) pasussokat szerzett a' végre, hogy a' Frantzia Király ő Felsőjének egy halálra ítéltett alattvalóját elszöktethesse; és abban, hogy ezen bűnöst Ánglus formaruhába öltöztette azért, hogy nem tsak a' Frantzia országlószéknek vigyázóságát megtsalbassa, hanem, hogy ezen felöltöztetésnek segédelmével az embert azon lineán is keresztül vihesse, mellyet az Ánglus seregek tartanak elfoglalva. —

„Noha a' Régens Princz a' *Sir Wilson Robert* által elkövetett vétkeknek tsak mint igen nagyon terhesítő környűállását úgy nézni kéntelenítettik is azt, hogy ő az armádának ily nagy rangú tisztje lévén, egy alsóbb rangú tisztet elősegéllett és buzdított is arra, hogy katona kötelességeit ily

nyilvánosságos 's ily nagyon vétkes módon megsértse: mindazáltal tsakugyan nem kevesebbé szükségesnek lenni itéli ő Királyi Hertzegsége kifejeztetni, hogy neki a' Kapitány *Hutchinson*' magaviselete is felettebb nagy kedvetlenséget okoz, mivelhogy ő, még pedig egy barátságos országban, 's a' hol az a' Regiment, melyben ő szolgált, a' Hertzeg *Wellington* fő vezérlése alá tartozó Szövetséges armádának egy részét teszi, és egy olyan dologban engedte, hogy véle mint eszközzel éljenek, a' melly dolog a' nevezett armádánál minden tisztnek különös kötelességévé teszi azt, hogy magát minden olyan tselekedettől eltartóztassa, melly a' törvények' bétölttetésének útjába valamely akadályt tehet. —

„Midőn a' Régens Princz a' magahelybenemhagyásának egész sújját ezen tisztekkel, mint azt az ő vétkes lépések valósággal megérdemlette volna, megéreztetni nem akarta, 's annak a' büntetésnek mértékét is, melynek magokat azon ország' törvényeinek megsértése által, a' hol a' dolog történt, kitették, megfontolván, a' fő vezérre bízta ő Királyi Hertzegsége, hogy az egész armádánál a' legközönségesebb módon nyilatkoztassa - ki azt, hogy mitsoda ítélettel legyen ő Királyi Hertzegsége ezen tiszték' tselekedetének *kitettő rosszasága* eránt, 's azon veszedelemről, melly a' Britanniai armáda' jó hírére és fenytéktartására nézve abból származhatna, ha egy ilyen vétket az ő Királyi Hertzegsége legkeményebb megintetés nélkül hagyott volna. Alairta az ő Királyi Hertzegsége parantsolatjára: — „

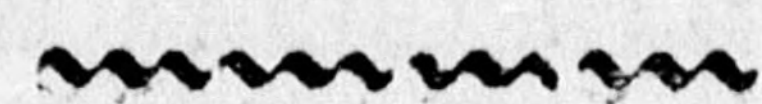
„Hertzeg *York Fridrik*, Fő vezér.

A' Parlamentumban egy időtől fogva már több versben panasz fordult elő azért, hogy a' Britannus katona-strázsák, mikor valamely pompázások (solennitások) vannak az Udvarnál, a' sétálókat bizonyos utzákon akadályoztatják. Más versben azt ki-

vánták volna tudni az Ellenkező résznek némely tagjai, hogy mitsoda rendelkezések vannak ilyenkor a' strázsák' eleibe adattatva; de nem nyerték-meg-kívánságaikat; a' Ministerek nem találták jónak lenni azt, hogy ezen rendelkezések közönségesekké legyenek. Mostanság ismét ez a' panasz fordult elő a' parlamentumnak mind két házában. A' felső házban Gróf *Essex*, az alsóban Lord *Milton* terjesztették panaszukat ezen tárgy eránt a' gyűlés' eleibe. Mind ketten azt erőssítették, hogy ezen dolog által a' Britanniai polgári jus, legrettenetesebben megsértettetik 's a' Constituzió igen veszedelmesen fenyegettetik. A' Ministerek közül *Castlereagh* és *Croker* bezzéllettek; ezek azt erőssítették, hogy az ilyen apróság történetekért való deklámálások nem egyebre, hanem csak a' népnek az ármáda ellen való ingerlésére czéloznak, a' melly magát a' nemzet' ügyének védelmezése által ily dicsősségesen megkülömböztette. A' Lord *Milton* panasza végezetre voksolás alá vétvén, vissza vettetett. Ellene 112, mellette pedig csak 54 vokok voltak.

Angliának némelynépes helyein, kivált a' hol számos fabrikák vagynak, mostanság sok kárt okozott a' fellázzadott nép. *Bridportban* a' kenyérsütőkre és molnárokra rohant a' nép, 's ablakaikat bérontván egyéb törvéntelenségeket is követett el ellenek: de oly szerentsések voltak végezetre az előljárók és a' városnak békességszerető lakosai, hogy minden további veszedelmes következés nélkül szép szóval letsendesítették és elszélesztették a' lármázókat. A' gabona' ára azonközben még mind nevedik, melynek okát némelyek rész szerént a' gabonának Olasz és Frantzia országokba való kihordattatásában, rész szerént pedig abban keresik, hogy az Európai száraz földnek nagyobb részén nem legjobb aratást reménlenek. Egy másik tárgya az Anglus' nép' mérgeződésének az, hogy a' fabrikákban igen nagyon megsokasodtak a' machinák, azért, hogy az ezekkel való

dolgoztatás az emberekkel való dolgoztatáshozképpent igen kevésbe kerül, következképpen sok munkások kenyér nélkül maradtak. A' múlt két esztendő alatt történt volt még egyszer, hogy az úgy nevezett *Ludditák*, egész hadat indítottak volt ezen machinák ellen, helységekről helységekre jártak, a' hol machinás fabrikát találtak, mind össze rontották, és meg nem szüntek bolondoskodni addig, míg a' katonaság erőt nem vett rajtok. Ekkor, de minekutanna már felettebb sok kárt tettek volna, végezetre engedni kénytelenítették a' fegyveres erőnek, és sokak keményen megbüntettettek. Most ismét ezen *Ludditák'* példáját kezdette némely helyeken követni a' fellázzadott nép. Már sok kárt okozott némely fábrikusoknak.

A' Parlamentum szerentséltető irásokat határozott a' Régens Princzhez 's az új házasokhoz. — Azt jegyzették-meg az Anglus levelek ezen lakadalomról, hogy az esketésen a' Régens Princz fiú testvérei közül ketten nem voltak jelen, úgy mint a' *Cumberlandi* Hertzég, és *Friderikus Augustus* a' Király' 6. dik fia. Az elsőbbnek a' felesége (Mecklenburgi Hertzeg kisaszony), mint látszik, még nem botsáttatott a' Királyné eleibe: *Friderikus Augustus* (a' *Sussexi* Hertzeg) pedig, ki a' Ministerekkel ellenkező rész' tagjai közzé tartozik, az esketésnek napján az úgy nevezett *Emberbarátok'* (*Philantropicusok*) társaságában volt, 's annak 100 Güinétet (1000 forintokat) ajándékozott.

Az a' Pap, ki a' most házasságra lépett *Karolina* koronaörökös Hertzegasszonyt Frantzia nyelvre tanította, így ír egy magános levelében ő Hertzegasszonyságáról: — “

„Ez a' szeretetreméltó Hertzegasszony egy oly Princzhez ment férjhez, a' kit szívből szeret, és a' ki, mint ezt minden tudja, mind azokkal a' tökéletességekkel felruházta van, hogy ezen Hertzegasszonyt, 's

általa az ő alattvalóit is szerentsékké tesse. Ez valósággal ritka történet, hogy egy ilyen nagy rangú személy, 's ily környül-állások között, maga válaszszon férjet magának, 's az egy igen bizonyos jele az ő jó gondolkodásának, hogy ily böltsen 's mindeneknek ily nagy megelégedésekre, választott. En az ő özszekelessek előtt tsak néhány minútakkal beszéltem véle, 's nékem az öröm miatt könyvező szemekkel azt a' vallást tette, hogy annak senki nem más hanem egyedül maga fog az oka lenni, ha szerentsés nem leszen."

Nem regen azt projektálván Brougham az alsó házban, hogy a' nyomtatásbéli szabadságot vegye a' parlamentum vizsgálás alá, és na lehet, tegye még az eddig valónál is bizonyosabb lábra, az ő jóvállását a' parlamentum is méltónak találta arra, hogy fontolás alá vegye. A' Times nevű újság, melynek írói különben nem szokták a' Brougham' jóvállásainak pártját fogni, ezen dologban eléggé pártját fogja neki: — „A' nyomtatásbéli szabadság, úgy mond, minden intézeteink között az, mellyen a' külső nemzetek leginkább bámulnak, de a' mellyet követni még eddig legkevesebben tudtak. A' nyomtatásbéli szabadság volt az, melly azon visszaélések mellett is, a' mellyek véle történhetnek, az erköltsi állapotot (moralitást) megoltalmazta, 's a' közönséges virtusokat fenntartotta. Ennek köszönheti Anglia, hogy az ő rettenetes ellenségének vakmerő ditsekedései, kevély fenyegetődzései, tsalfa okoskodásai, és hamisságai, füstbe mentek, 's azon mesterseges fogásai, mellyek által az Európai száraz földnek lakosait tsalta, a' mi fejünk felett, mint a' szél, mellyel senki semmit nem gondol, úgy elenyésztek. Mi szívből ohajthatjuk azt, hogy a' nyomtatás' dolga, ez a' mi jusainknak legnagyobb kezessége, oly törvények által tétetődjék bátorságossá, mellyek azt, a' nélkül, hogy zabolátlanságát nagyobb gráditsra emelnék, annak sza-

badságot legkeményebb fundamentomra helyheztessek"

Frantzia Ország.

Azt, hogy a' Belgiumban tartózkodó kivándorlott Frantziák által íródó újságlevelek Frantzia Országból kitiltattak, Herzeg Wellingtonnak tulajdonítják, a' ki azt arra nézve kívánta volna, hogy ne okozzának ott lázzadást.

Az ítélőszékek folytatják a' Bonaparte Elbárol való visszatérése miatt felségárútlókká lett emberek' processusát. Május' 16-dikén Rigau nevű Generálisnak ügye lefolyván, ő halálra ítéltetett. Thomassin nevű Kapitány ugyan tsak ezen ügyben, feloldoztatott a' vád alól.

Az Isere departamentjében, melynek Grenoble a' fő városa, Május' 11-dikén 14 személyeket, kik az utóbbi özszeesküvésért halálra ítéltetvén a' Megvizsgáló törvényszék' eleibe apelláltak vala, ott sem nyervén, agyon lövették.

Dijonból Május' 15-dikén írják, hogy ezen szerentsésen kitudódott özszeesküvés miatt, ott is elfogtak ugyan némely személyeket, a' kik tudói voltak a' dolognak, de egyéb eránt ott ez úttal legkissebbé is meg nem zavartatott a' tsendesség. Az ott elfogattattak között van Királyi Prokurátor Valant, 's Morland, Paniscot, és Gauthier nevű penziós tisztek. Generális Jaquomardot nyomozzák, a' ki több másokkal együtt útat vesztett. A' Bonaparte' visszajövetelekor bünt tett személyek között pedig most készítik a' processust Generális Devaux, Lejeas, Royer urak, 's a' Dijoni akkori Prefektus Hernoux ellen.

Az Ageni Polgármester ilyen parantsolatot hirdettetett-ki: — „Megparantsolatik, azt mondja, minden polgárnak, hogy Veres Siphát, és semmi olyan jegyet, melly az 1793-béli gaz országlásra emlékeztetne, többé senki hordozni ne mérésseljen. Hasonlóképpen nem leszen szabad viselni semmi olyan ruhát, a' mellyen e'

három, veres, kék, és fejer színek egygyütt lennének.

Nem régen a *Journal-de-France* igen kikelt volt a *Politekniai* oskolának (a' melly oskola ugyan nem régen eltöröltetett, hanem, nem soká, néminémű változásokkal ismét helyre állittatott) egy ifjú tanuló tagja ellen; azért, hogy a' *Thüilleria'* udvarán, mikor a' Király ott kiment, a' kalapját nem akarta levenni. Erre azt feleli a' *Constitutionel* nevű újság, hogy ha szintén ebből az oskolából imitt amott találhattak is némely ifiak, a' kik magokat illetlenül viselték, abból tsakugyan nem kellett volna az egész oskoláról oly rosszúl itélni, hogy 's a' t. —

A' Helvétziai újságokban ezeket írják Párisból Május' 13-dikán: — “

„Az ide való özszeesküvésről kevés idő alatt mindenek kinyilatkoztak. Valami 5 vagy 6 százra telik azoknak az embereknek száma, kiket itt szép tsendesen özszefogdostak. Tegnapelőtt 6 szekeret kísértelbé ide a' politziai katonák töltött puskával és felhúzott sárkányokkal. A' szekereken özszeesküdtek ültek, kik között, mint mondják öt Generálisok voltak. Rút festéseket is találtak - meg sok helyen, a' mellyek mind a' mostani rendet érdeklík. Most ismét nagy halgatás uralkodik. *Brunet* nevű Komédiás, ki már több izben fogságot szenvedett azért, hogy a' játék közben bizonyos tsúfolódó elméskedésekkel élt, most ismét elfogattatott ezen szavaiért: *il vous faut faire deux chambres et nettoyer la cour.*“

A' Frantzia határszélekről érkezett tudósítások szerént olyan szerentsések voltak a' *Piemonti* ejőljárók, hogy azt a' híres *Didiert*, kiről már oly sokszor emlékeztünk, mikor *Szavojába* által akart volna szökni, megfogták és a' Frantzia országi tisztviselői károkna által adták.

Egy Párisi levélben ezek az újabb környülállások fordulnak elő a' Grenoblei támadásról: —“

„A' fél zsóldra tététt tiszteteknek egy serege *Grenoblét* tette vala a' maga özsze- gyülekezésének helyyévé, hol a' fegyveres házban egyebek között 300 ágyuk is talál- tattak. A' Komendáns Generális *Donadieu* jókor megtudta a' támadók' plánumát, hogy tudniillik ezen várra reá ütni és ezt elfog- ni akarják. Ő tehát a' nélkül, hogy vala- ki tsak sajdithatott volna is valamit a' do- logból, az alatta lévő katonák közzül vala- mi 7 vagy 8 százat, a' kikhez leginkább bizott, kivállogatván, ezeket a' városon kívül igen jó állásba helyhezette, 's egy titkos batteriát is készítettén, ezt 12 ágyuk- kal megrakatta. Lejövén az insurgensek valami 3 vagy 4 ezeren, mindenféle fegy- verekkel, a' hegyekről, mint eszeveszett emberek legnagyobb lármával kiáltozni kez- dették, hogy *Éljen a' Császár!* Az ő fo- gadássokra már jó rendben álló sereggel azonközben Gen. *Donadieu* őket vélet- lenül meglepte, 's a' rebellisek közzül so- kan elhullván ezek már hátat is adtak vala, hanem a' keményebb letzke még azután kö- vetkezett-el. *Donadieu* t. i. vissza kezdet- te vonni a' maga katonáit, mint ha meg- ijedtek volna. Ekkor a' támadók, nem gyanítván a' nagy veszedelmet, örvendez- ve előre nyomúltak; a' Királyi seregek pe- dig lassanlassan mind addig hátráltak, míg oda tsalták a' támadókat, a' hol a' 12 ágyus batteriából reájok egyszerre tüzet adhattak, melly által egyszerre 400 insurgenst öltek vagy sebessítettek - meg.“ —

Beszéllik, hogy azok a' proklamátzi- ók, mellyekre az özszeesküdteknél talál- tak, idegen segedelemnek érkezésével is biztatták a' népet, 's egyéb eránt igen mér- séklett kifejezésekből állottak. Az ezen özszeesküvésbe való részesülésért egy ifiat, *Georges* nevű Párisi híres jádzó leánynál találtak-meg és fogtak el. — (*Folytatása há- tül a' hiegszító tzihhelyek között következik*).

Hazai és egyéb kiegészítő Toldalékok.

A' Magyar Kurir' 43-dik darabjához.

J e l e n t é s.

A' Magyar Kurir a' maga Tisztelt Olvasóihoz.

Mint a' folyó esztendőnek elején kihirdettetett, ezen újságnak taksája 26 forintokra vala határoztatva az egész esztendőre. Tisztelettel kérettetnek tehát ennek minden rendű Olvasói, hogy már most, midőn az esztendőnek első fele a' vége felé közelit, rendeléseiket mind azok megtenni ne terheltessenek, kiknek ezt, magokhoz az esztendőnek második felében is bébotsátani tettezend. A' kik az esztendő' elején 13 forintot küldöttek, most még 13-mat, 's a' kik 12-töt küldöttek volt, most még 14 gyet küldeni, az az, annyival pótolni ne terheltessenek, hogy az egész esztendőben 26 forintokra teljék az újságnak taksája.

Hogy ezt a' summátskát valaki soknak ne tartsa, gondolja-meg azt, hogy ezen újságból annyi, a' mennyit egy kedden vagy pénteken útnak indítunk, a' stempelnek taksája is ide számláltatván, mind annyiszor 88 forintba kerül. A' régi jó Időkben, mikor pengő pénzben 12 forint volt a' taksája, ugyan annyi, az az, a' mennyi kedden vagy pénteken elküldetett, került 12 — vagy legfeljebb, minthogy akkor a' stempelezés sem volt, 14 forintba. Ha tehát ehez a' szerhez kellene mérséklődni a' M. Kurir' taksájának, 88 V. Cz. forintból kellene annak állani.

Valameddig Bétsben a' mostani nagy drágaság, egyéb tekintetben is, de kiváltképpen a' nyomtatás' és papiros' dolgában fennáll, addig ezen újságnak esztendei taksáját 26 forintnál alább szállítani lehetetlen. De nem is gondóljuk, hogy sokan legyenek Olvasóink között olyanok, a' kik ezért fél esztendőnként 13, esztendőnként

pedig 26 forintot fizetni, sajnállanának.

Folytatása a' Frantzia országi dolgoknak.

A' Londoni Kurir, melyről feljebb, mint az Ánglus Ministerium ujságról több versben emlékeztünk, ilyen tudósítást adott ki: — “

„Páris, Május' 8-dikan. Itt a' katona politzia Ágensei egy személyt, a' ki valami alacsony embernek akart látszani, ma reggeli 4 órakor a' la - Harpe nevű utzában valamely házhoz menni szemlélvén, figyelmezni kezdettek reá, 's minckutánna jó közletről nyomába indultak volna, estvéli 9 órakor a' Rochechouart utzában egy kortsmába látták bémenni, a' hol, mint az után kitudódott, minden éjjelenként meghálni szokott volt, 's a' hol végezetre 14 napokig tartott kémelettetés után minden czimborásaival egyetemben el is fogattatott, kik töbnyire mind olyan félzsóldra tétetett tisztek voltak, kiket már ezelőtt is megjegyzett volt a' politzia. Nyomtató sajtókat 's oly proklamátziókat is találtak nállok, mellyek által a' jelen való Ország-lásnak felfordítására czéloztak ugyan, hanem az előbbeni Bitangolóhoz vagy más ilyenhez nintsen semmi közök. Hirlelik, hogy a' Benoit és Sant-Aignan' elfogattatása, a' melly Helvetziában történt, okozta nagy részint ennek a' Párisi özszeesküvésnek kinyilatkozódását, 's arra a' gyanakodásra is alkalmatosságot szolgáltatott, hogy ez a' Párisi özszeesküvés tsak valami kicsiny ága lett volna valamely szélesen kiterjedő plánumnak, a' melybe Dresdában Fouché, Warschauban Carnot, Belgiumban Exelmans, 's Düsseldorfban Soult is belébonyolódva volnának. Marschal Neynek is elfogattattak egy vagy két régi Adjutánsai.

Május' 29-ik napján adtak Szász forint Huszaspénzért 327 forintot Váltótzedulában. Egy Császári aranyért 14 fl. 56 kr.